

Sygn. akt II CSK 778/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa T. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w W.
przeciwko Województwu (...)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 10 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 czerwca 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie

skargi na potrzebie wykładni art. 405 k.c. oraz jej oczywistej zasadności. Wedle skarżącego wykładnia art. 405 k.c. wymaga odpowiedzi na pytanie, czy konieczne jest badanie zubożenia w sytuacji, w której sąd uwzględnia powództwo na podstawie bezpodstawnego wzbogacenia. Tego samego, w świetle uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania ma dotyczyć pogląd o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Skarga strony pozwanej nie wskazuje w żadnym stopniu na to, aby wykładnia art. 405 k.c. budziła poważne wątpliwości lub wywoływała rozbieżności w orzecznictwie sądów. Samo stwierdzenie, że zachodzi potrzeba oceny stopnia zubożenia po stronie powoda nie jest tu wystarczające. Jak wynika z ustaleń faktycznych zawartych w zaskarżonym wyroku sam fakt zubożenia był przez sąd zbadany i oceniony jako nie budzący wątpliwości w związku z nabyciem mienia przez pozwanego na skutek obowiązywania zasady *superficies solo cedit*. Stanowiło to zresztą jedno z głównych ustaleń Sądu drugiej instancji. W tym stanie rzeczy wątpliwości skarżącego jawią się jedynie jako hipotetyczne.

To samo dotyczy podniesionej w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kwestii częściowego rozliczenia umowy w stosunku do powoda. Sąd *meriti* wyraźnie wskazał, że w związku z częściowym rozliczeniem można mówić o częściowym zubożeniu powoda, co następnie uwzględnił w wysokości uwzględnionego roszczenia (s. 23-24 uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

as]

jw